Nr. 13. Sambor dnia 1. kwietnia 1906. Rok. VI.

GAZETA SAMBORSKA

wychodzi w każdą niedzielę.

Prenumerata z dostawą do domu albo z przesyłką pocztową:
miesięcznie . . . 1 kor. — h. || półrocznie. . . . 5 kor. — h.
kwartalnie . . . 2 „ 50 „ || całorocznie . . 10 „ — „
Numer pojedynczy 20 h.
Prenumerować można w Administracyi w Samborze Blich l. 1. i we wszystkich Urzędach pocztowych.

ADRES REDAKCYI w SAMBORZE Blich L. 1.

CENA OGŁOSZEŃ:
Zwyczajne ogłoszenia za jeden wiersz petitowy albo jego miejsce 10 hal. — Drobne ogłoszenia po 3 hal. od wyrazu. Komunikaty prywatne umieszczone po zapiskach kronikarskich i w rubryce Nadesłane za jeden wiersz petitowy 20 h. Za artykuły odnośne Redakcya nie odpowiada. Rękopisów nie zwraca się.

Wydawnictwem kieruje Komitet redakcyjny. Redaktor naczelny i odpowiedzialny: Stanisław Stefanowski.

Pojedyncze numery: „Gazety Samborskiej“ nabywać można w Administracyi, tudzież we wszystkich ajencyach sprzedaży dzienników, w księgarni p. Haisiga i w głównej trafice p. Raaba w Samborze.

Zbudźmy Jadwigę!

(Dokończenie.)

„Noce bezsenne trawiłam“, sama wyznaje, rozmyślając, jakby rozsiać promienie wiadomości i cnoty w plemieniu nowo ochrzczonem, jakby światłem dzieł chrześcijańskich oświecić wyżyny narodu litewskiego, użyźnić winnicę Pańską a wyrwać kąkol“ — i nie na samych poprzestając marzeniach, dla apostolskiej pracy na Litwie żadnego ta młoda i wątła niewiasta nie szczędzi sobie trudu i własnemi pieniądzmi Kolegium Litewskie w Pradze zakłada. A wiara święta z taką miłością litewskiemu narodowi przez tę chrzestną Matkę wpojona, tak silnie zapuściła w nim korzenie, że ani wróg wydrzeć jej nie zdołał, ani żadne separatystyczne prądy targnąć się na nią ważyły. Cały naród litewski schronił się w tej najsilniejszej warowni, zbudowanej mu przez Królowę Jadwigę.

Więc nawet nieprzejednani, nawet ci, co dłoń Polski odtrącają — Ciebie się Pani wyrzec nie mogą. Czyż na dźwięk Twego imienia mogą pozostać głuchymi? Czyż nie przybiegną jak dzieci do Matki, gdy ze snu długiego zbudzona, pod płaszcz ich swój zapragniesz przytulić?

Zbudź się Jadwigo! Czas nagli...

Orędownictwa nam Twego i opieki potrzeba! Przewodniczką nam stań się w tej ciężkiej niepewności chwilach!

Kiedyż to większego od każdego z nas Ojczyzna wymagała zaparcia — skupienia — pracy dodatniej — wytrwałości i męstwa? — A Tyś wszystkich tych cnót wzorem najmilszym, więc i mistrzynią być możesz!

Niechaj cały naród ku Tobie wyciągnie ramiona! Niech najpierwsze otoczą grobową Twą płytę *niewiasty polskie* i one niech zbudzą Cię ze snu! Wzorem będziesz dziewicom, jak osobiste, choćby najsłodsze uczucie, Bogu i Ojczyźnie złożyć w ofierze! Żony pouczysz, jak mężów nawracać do Boga, jak podtrzymywać ich w znoju pracy, jak do poświęcenia, dla dobra współbraci zagrzewać! I jedne i drugie niech odtąd pod Twojem żyją i pracują hasłem! Niech imię Twe już najdrobniejszej powtarzają dziatwie, abyś odtąd nad sercami młodego zapanowała pokolenia i odwiodła je od tego, co brudzi, poniża i paczy!

Kobiety polskie! miliony was jest na obszarze ziem polskich, litewskich i ruskich; w dłoniach swoich dzierżycie serc drugich miliony: apostołkami staćcie się czci Królowej Jadwigi, jako ona apostołką była wiary świętej na Litwie i Żmudzi! Niech odtąd przy każdem pacierzu płynie z dusz waszych korna modlitwa, aby kanonizacya Królowej Jadwigi na nowo podjętą i przeprowadzoną została!

Ale i tobie, młodzieży polska płci obojga, co tak tłumnie ciśniesz się do podwoi tego uniwersytetu, przez nią odrodzonego, nie przystoi, abyś się dała komukolwiek wyprzedzić w czci dla Jadwigi. Na nią się powołuj, nią się zasłaniaj, gdyby cię od krynicy prawdziwej wiedzy oderwać chciano! Na jakiż to cel ona swoje najcenniejsze obróciła skarby? Czy na zakony, na nowe kościoły złożyła w ofierze te rubiny, perły, topazy, błyszczące na dnie swej wyprawnej szkatuły?

Nie zapomiała o zakonach i kościołach. Pokorna służebnica na wzór świętych niewiast, których krew płynęła w Jej żyłach: Jolanty, Salomei i tej, której imię przy chrzcie św. nadane Jej zostało, jak one, rozmodlona, jak one, umartwiona, i najcichsze spełniająca przed Bogiem uczynki — Jądwiga nasza w jednem od nich odbiega daleko: *w zrozumieniu majestatu nauki i dobrodziejstwa szerokiej dla narodu oświaty. Tem ona nowożytną prawdziwie staje się kobietą i Polski w pochodzie cywilizacyjnym jedyną patronką.* Wyższego nie widzi ona przed sobą zadania, jak dźwignąć uniwersytet, jak nauce polskiej taką wznieść świątynię, aby sława jej po całym rozeszła się świecie, by wieki przetrwać mogła.

Więc na czele Twoim, ucząca się młodzieży, niech staną w uroczystym na cześć Jadwigi pochodzie i Mistrze Twoi w nauce, uniwersytetu tegoż światli profesorowie! Wszak wizerunek tej Królowej zawieszony w auli wciąż im przypomina, co Alma Mater Jagiellonica Jej zawdzięcza. — Wszak z ich to łona wyszli ci wielcy, żony Jagiełły wielbiciele.

Ale niechaj się zjawią poeci i wsławią tę wielką mowy polskiej miłośnicę, co tyle tłómaczeń na jezyk polski sporządzić dla siebie kazała, bo żadne dźwięki słowa równie miłemi jej nie były, jak polskie. Już król wieszczów polskich, ten, „który“ — jak pisze Smolka — „ujrzał światło dzienne na tej samej ziemi, którą ona zdobyła dla Polski swą ofiarą“, naucza, jak czcić, jak kochać Jadwigę.

A już najliczniej niech otoczy czarną płytę wawelską lud nasz polski — lud wiejski, ten, któremu ona łzy litościwą ocierała dłonią, któremu ona matką była najczulszą. Lud ten wierzy dotąd, że Ona kiedyś hufce swych rycerzy w łonie Tatr uśpione, powiedzie do boju za Ojczyznę i wiarę, za cnotę i sprawiedliwość.

Jemu nie trudno uwierzyć, że chwila się zbliża, że czas obudzić Jadwigę!

Lud ten, co zdala i bliska spieszy z gorącą modlitwą na Wawel, by podumać i potęsknić nad pomnikiem sławy, niech przynosi z sobą wieńce z kwiatów pól, łąk i lasów polskich i niech nimi zdobi skromny Jadwigi grobowiec!

A gdy tak naród cały na Jadwigę zawoła, gdy ona ze snu się zbudzi i [illegible] opieki swej ześle mu znaki, wtedy sprawa kanonizacyi szybkim posunie się krokiem. Lecz nie dość wołać i pragnąć! — Działać trzeba — starań i ofiar dołożyć, by odwetu pruskiego zniszczyć ślad i błąd Kazimierza IV. naprawić.

Niech się zawiążą stowarzyszenia i komitety, mające na celu pielęgnowanie i rozszerzanie czci królowej Jadwigi przez odczyty, odezwy i dodatnią działalność na niwie narodowej.

Kobiety polskie, już w tylu politycznych i społecznych wyprzedzające nas pracach, jakież tu dla waszej inicyatywy wdzięczne otwiera się pole!

Ale niech uczeni dziejów polskich badacze przyjdą waszym usiłowaniom z pomocą, niech zaczną przygotowywać akta do procesu kanonizacyjnego niezbędne!

A gdy tak wszystkie warstwy i stany narodu czci swej dla Jadwigi wymowne złożą dowody, duchowieństwo nasze, książęta kościoła polskiego, nawiązując pracę Jastrzębca i Oleśnickiego, ujmą sprawę kanonizacyi w swe dłonie — u stóp Ojca św. ją przedłożą — poprą wieków świadectwem, nowemi łaskami i cudami i *najgorętszem całej Polski, a daj Boże, Litwy i Rusi oczekiwaniem.*

I zbudzi się Jadwiga w koronie chwały, nad płytą jej wzniesie się ołtarz — poniżej pokornego napisu, co wieki długie przetrwał: „Oczekuje dnia sądnego“ — za wiedzą i zezwoleniem Kościoła św. wyryte zostaną słowa: Tu spoczywały szczątki Królowej Jadwigi, co przez Kościół uznana za Świętą, odtąd czczoną jest na ołtarzu“.

A od tego ołtarza spływać będą na wierny i wdzięczny naród potoki łaski i błogosławieństwa Bożego.

Ks. Dr. Władysław Bandurski.

Dział gospodarczy.

Z Oddziału c. k. gal. Tow. gospod. w Samborze.

Na posiedzeniu Rady Oddziału, które odbyło się w dniu 15. b. m. pod przewodnictwem prezesa Oddziału p. hr. Komorowskiego, załatwiono następujące sprawy:

1) Przyjęto do wiadomości uchwałę Rady powiatowej w Starym Samborze z dnia 6. marca 1906,, wedle której Oddziałowi samborskiemu przyznaną została na r. 1906. subwencya w kw. 300. koron na urządzenie kilku wykładów z dziedziny rolnictwa dla gospodarzy tamtejszego powiatu.

2) Okólnik Komitetu w sprawie przedłożenia wykazu wielko- i małorolnych, postępowych gospodarzy, którzy mogliby się podjąć utrzymywania ferm doświadczalnych, uchwaliła Rada ogłosić w „Gazecie Samborskiej“, a prócz tego zwrócić się do Wydziałów Rad powiatowych w okręgu Oddziału z prośbą o ogłoszenie obszarom dworskim i gminom wspomnianego okólnika, tudzież o przesłanie odnośnych zgłoszeń Komitetowi.

3) Rada Oddziału uchwaliła następnie poprzeć prośbę członka Od. p. Dawida Wagemanna ze Sielca o przyznanie mu stacyi chlewni zarodowej.

4) Uchwalono dalej poprzeć prośbę p. Grzegorza Żyhajły Kulczyckiego w Kulczycach o założenie tamże i przyznanie mu subwencyjnej stacyi ogiera licencyonowanego.

5) Poparto prośbę p. Edwarda Pruskiego ze Strzelbic o uznanie jego chlewni rasy Yorkshire, za chlewnię zarodową.

6) Oferta p. Bronisława Charłampowicza z Łopuszny co do zakupna buhaja rasy Simental przez Komitet, nie mogła uzyskać przychylnego poparcia, albowiem reproduktor ten przekroczył już wiek instrukcyą przepisany.

7) Rada zaopiniowała w końcu przychylnie prośbę p. hr. Komorowskiego z Siekierczyc o przyznanie mu obory zarodowej pełnej krwi Oldenburg.

8) Okólnik stacyi krajowej chemiczno-rolniczej w Dublanach w sprawie popierania kontrolowanych firm zajmujących się dostarczaniem nawozów sztucznych uchwaliła Rada ogłosić w Gazecie Samborskiej.

9) Uchwalono odnieść się do Komitetu z prośbą o urządzenie kursu rolniczego dla włościan powiatu starosamborskiego w Starym Samborze — w końcu:

10) Celem obudzenia żywszego zainteresowania się akcyą Towarzystwa gospodarskiego wśród mieszkańców powiatów turczańskiego i starosamborskiego, tudzież celem pozyskania dla Oddziału większej ilości członków, uchwaliła Rada odbyć w miesiącach maju i czerwcu b. r. w porozumieniu się z tamtejszymi Wydziałami powiatowymi: jedno zebranie członków Towarzystwa w Turce, a drugie w Starym Samborze. Na obydwa te posiedzenia zaproszeni zostaną przez Wydziały powiatowe znani ze swej skrzętności i pracowitości rolnicy, których zgłoszenia do przystąpienia do Oddziału na miejscu przyjmowane będą. Na porządku dziennym tych zebrań będą popularne wykłady z dziedziny rolnictwa, o nawozach sztucznych, a wreszcie o poprawieniu pastwisk gminnych.

Projekt ten przedstawiony przez prezesa Oddziału spotka się bez wątpienia z jak najżyczliwszem przyjęciem przez Wydziały powiatowe, dla których sprawa popierania rozwoju stosunków ekonomicznych powinna być jednem z najważniejszych zadań do spełnienia.

Komisya licencyonująca dla okręgu Boryniańskiego wyznacza na mocy §. 5. ustawy o licencyonowaniu z dnia 29. lipca 1892. dz. u. k. l. 51. termina i miejsca zborne celem oglądnięcia i licencyonowania reproduktorów w gminach i obszarach dworskich do tego okręgu należących.

Komisyjna czynność rozpocznie się w dniu 4. kwietnia 1906. w gminie Bachnowate a zakończy się w dniu 28. kwietnia b. r. w Boryni. Przewodniczącym komisyi jest Ulryk br. Künsberb a członkami p. p. Grzegorz Ziembicki i Bronisław Polański.

Z Towarzystwa

Przyjaciół Młodzieży Szkolnej.

Walne Zgromadzenie Tow. przyj. młodz. szkolnej odbyło się dnia 25. marca b. r. w sali „Sokoła“ przy dość licznym współudziale członków.

Po krótkiem, zagajającem przemówieniu dra Biegelmayera, jako prezesa Towarzystwa, odczytał sekretarz Towarzystwa protokół z ostatniego walnego zgromadzenia, spisany ze zbytnią dokładnością, a następnie sprawozdanie z czynności ustępującego Wydziału. Sprawozdanie to jest nader wymownym dowodem, że Wydział ustępujący nie próżnował, ale obowiązki przyjęte wypełniał gorliwie i z poważnem zrozumieniem celu i zadań Towarzystwa. Po przyjęciu do wiadomości odczytanego sprawozdania, jakoteż sprawozdania kasowego

przedłożonego przez skarbnika. złożył dr. Biegelmayer przewodnictwo w ręce wiceprezesa, p. Krupińskiego, a sam zabrał głos, by w imieniu ustępującego Wydziału postawić na porządku dziennym sprawę nabycia gruntów na Wychylówce pod przyszły park dla młodzieży. Po dokładnem wyjaśnieniu tej sprawy, postawił dr. Biegelmayer imieniem Wydziału wniosek, aby walne zgromadzenie upoważniło Wydział do pertraktowania o grunta na Wychylówce z ich właścicielką, do sporządzenia planu zrealizowania tej myśli i do przedłożenia gotowego już planu następnemu Walnemu zgromadzeniu.

Ponieważ cena kupna tych gruntów jest dość wysoka, przeto nad wnioskiem Wydziału rozwinęła się szeroka i wyczerpująca dyskusya. Obecni podzielili się na dwie partye. Jedni byli zdania, że tak młode Towarzystwo, nie posiadające jeszcze kapitałów, nie powinno brać na siebie zbyt ciężkich i trudnych obowiązków; drudzy, opierając się na zdaniu, że odważnych szczęście wspiera, radzili, aby myśl, rzuconą przez Wydział poprzeć. Po wyczerpującej dyskusyi, wniosek Wydziału z poprawką p. dr. Kulczyckiego, nie zmieniającą wniosku Wydziału w zasadzie, lecz raczej wyjaśniającą — utrzymał się znaczną większością.

Następnie przystąpiono do wyboru nowego Wydziału, w którego skład weszli: p. dr. Biegelmayer, jako przewodniczący, p. Krupiński, jako zastępca przew. a do Wydziału pp. Niezabitowski, dr. Steuermann, dr. Stachura, Tyrka, Warywoda, i dr. Winogrodzki.

Ostatnie wiadomości.

Z caratu. Wyhory do Dumy nie zapowiadają się obiecująco. Udział wyborców w wyborach t. zw. pełnomocników jest minimalny. Policya na zgromadzeniach wyborców prowokuje ich i nie pozwala na żadną krytykę.

W Petersburgu odbyły się 3. zebrania t. zw. stonnictwa „kadetów". Wszystkie zamknęła policya za to, że na jednem z nich były obecne kobiety, na drugiem, że mowca wzywał do bojkotowania Dumy a na trzeciem, że wyrażano się o Dumie z niedowierzaniem.

W Moskwie na zebraniu pełnomocników robotniczych wybór padł na 17. delegatów, przeważnie ślusarzy i zecerów. Wszyscy należą do stronnictwa konstytucyjno-demokratycznego i skrajnej lewicy,

Z Moskwy nadeszły wiadomości że w najbliższych dniach wybuchną rozruchy jeszcze groźniejsze od poprzednich.

Na wysepce Berezań, koło Oczakowa rozstrzelono w dniu 19. b. m. około godz, 4½ rano, na podstawie wyroku zatwierdzonego przez admirała Czuchnina, porucznika marynarki Schmidta z 3. marynarzami. Stracenie Schmidta wywołało w całej Rosyi wielkie wzburzenie.

Z Królestwa. Profesor uniwersytetu petersburskiego Baudouin de Courtenay umieścił w petersburskiej „Rusi" artykuł, w którym przedstawia nadużycia, jakich się w Warszawie dopuszcza nowy naczelnik tajnej policyi Grün, posługujący się przy śledztwach torturami średniowiecznemi.

„Ruś" podając te wiadomości kończy uwagi te temi słowy: Żądamy, aby ta sprawa została natychmiast zbadaną, ażeby poddać p. Grüna obserwacyi lekarskiej. Niechaj jego własnym sposobem wydobędą od niego zeznania, jakie ustne instrukcye otrzymał od p. Durnowa dla uspokojenia.

Z parlamentu wiedeńskiego. Komisya budżetowa obradowała w d. 21. b. m, nad przedłożeniem rządowem w sprawie dalszego rozszerzenia podwyżki pensyi wdów po arzędnikach państwowych. Posłowie Seitz i Schalk domagali się zastosowania ustawy z r. 1896. do emerytur starego typu. Minister skarbu sprzeciwił się temu ze względów finansowych. Projekt rządowy Rada państwa przyjęła.

Na posiedzeniu w d. 22. b. m. Młodoczech poseł Udrzal w dłuższej przemowie swej ujął się także za Polakami, którzy w przedłożeniu rządowem ogromnie pokrzywdzeni zostali.

Następny mowca poseł Wolf, uzasadnił obszernie swój wniosek w sprawie wyodbrębnienia Galicyi. Powołując się na rezolucyę Sejmu galic. z r. 1868. dowodził, że także w interesie Polaków jest wyodrębnienie Galicyi a obecna chwila jest do przeprowadzenia tego dzieła najodpowiedniejszą. Nieobawia sie wcale żadnego z tego powodu niebezpieczeństwa dla Rzeszy niemieckiej, bo o odbudowaniu Polski w obec ogromnej zmiany stosunków politycznych, jaka dokonała się w Europie od czasu rozbioru Polski i w obec politycznego uświadomienia Rusinów, zdaniem jego ani mowy być nie może.

Wniosek nagły postawiony przez Wolfa i Schönerera w sprawie wyodrębnienia Galicyi — nie uzyskał wymaganego regulaminem poparcia.

Z poezyi Juliusza Sturma.

Tł. K. T.

Wzbija się chmura czarnemi skrzydłami,
Jakoby zwiastun mknie przed huraganem
I tysiącznymi rozbrzmiewa głosami:
„Bóg jest jedynym Wszechświata Panem!"

Szaleją wichry, — głuchy bór
Gnie się jak z wiatrem zboża łan,
Z czarnej otchłani groźnych chmur
Wciąż ryczy grzmot „Wielkim jest Pan!"

Z za rąbka chmur zajaśniał dzień,
Szept wiatru szeleszcze tkliwy
W powietrzu pełnem wiośnianych tchnień:
„Cześć Tobie o dobrotliwy!"

Kwitną tymianki, — róże u ruczaju
I cała ziemia rozbrzmiewa radością, —
Wesoło ptaszki świergocą wśród gaju:
„Bóg wieczną jest miłością!"

Wiadomości bieżące.

Konferencye duchowne dla pań i panów odbywać się będą w tutejszym kościele parafialnym w dniach 9., 10. i 11. kwietnia pod przewodnictwem O. Alfreda Wróblewskiego z Chyrowa. Wstępna nauka odbędzie się dnia 8. kwietnia o godz. 7. wieczorem.

Z posiedzenia Komitetu budowy pomnika T. Kościuszki w Samborze. Pod przewodnictwem prezesa p. Ludwika Słotwińskiego odbyło się w dniu 25. marca b. r. posiedzenie Komitetu, na którem uchwalono: a) kooptować dwóch nowych członków a mianowicie p. p. Stanisława Krzanowskiego i Artura Kühnela; 2) w miejsce p. A. Stopki obrać sekretarzem p. St. Stefanowskiego; 3) zwrócić się do artysty rzeźbiarza p. Tad. Błotnickiego z prośbą, o nadesłanie fotografii posągu, po zupełnem tegoż wykończeniu i według wzoru (modelu) przez Komitet w z. r. przyjętego; 4) uroczystość odsłonięcia pomnika urządzić dopiero w drugiej połowie czerwca, albowiem z powodu nieprzewidzianych przeszkód i niewykończonych prac przygotowawczych, obchód ten w dniu 3. maja w żaden sposób odbyć się nie może; 5) pocztówki z widokiem pomnika zamówi Komitet dopiero po zdjęciu fotografii z ustawionego już na placu przed „Sokołem" posągu; 6) przyjąć do wiadomości sprawozdanie skarbnika, według ktorego stan kasy wynosi zaledwie czwartą część pozostałych wydatków. W dyskusyi, jaka się w kwestyi tej rozwinęła zabrał głos p. dr. Steuermann wnosząc, ażeby celem zebrania potrzebnej kwoty, urządzić wieczór muzykalno-wokalny lub raut, na którymby obywatelstwo tak okoliczne, jak i miejscowe miało sposobność do przyjścia Komitetowi z tak bardzo pożądaną pomocą. Po jednogłośnem przyjęciu powyższego wniosku, wybrano subkomitet rautowy, w skład którego weszli p.p. Godfreyow, Kasprzycki, Krzanowski, Kühnel, dr. Serwacki, i dr. Steuermann; 7) Do Wydziału tut. Towarzystwa muzycznego uchwalił Komitet wystosować prośbę o czynny współudział w uroczystości odsłonięcia pomnika przez wykonanie punktów muzykalnych programu uroczystego obchodu, zaś do Wydziału Tow. „Sokół" zwrócić się z prośbą o urządzenie — przez zawiązane w tem Tow. „Kółko dramatyczne" przedstawienia sztuki: „Kościuszko pod Racławicami" a wreszcie 8) Szczegółowy program uroczystości ułożyć po otrzymaniu oopowiedzi od p, Błotnickiego i od Towarzystw.

Nowy Zarząd powiatowy Tow. Kółek rolniczych w Samborze. Wybrany na Zgromadzeniu powiatowem Kółek rolniczych samborskiego powiatu w dniu 14. lutego 1905. Zarząd powiatowy ukonstytuował się w następujący sposób: Prezesem Zarządu obrano p. Tomasza Ujejskiego z Chlewisk, wiceprezesem p. Stanisława Stefanowskiego a sekretarzem p. Stanisława Borkowskiego z Biskowic. Do Zarządu kooptowano jeszcze dwóch członków a w szczególności p. p.: Jana Iwańczyszaka i Jana Ziemiaka.

Kółko dramatyczne pol. gimn. Tow. „Sokół" w Samborze urządza dziś, dnia 1. kwietnia 1906., w sali „Sokoła" przedstawienie 3-aktowej farsy Laufsa p. t. „Dom waryatów". Początek o godz. 8. wieczorem.

Zlot sokoli w Przemyślu, Wydział IV. okręgu sokolego w Przemyślu uchwalił urządzić w d. 8. lipca zlot okręgowy, łącząc z nim obchód 20-letniej rocznicy istnienia tamtejszego Towarzystwa i 10-letnią rocznicę zbudowania własnego gmachu. Ponieważ spodziewanym jest poraz pierwszy udział Sokołów z Królestwa, przeto powinno być staraniem wszystkich, aby ten zlot wypadł jak najokazalej. Zainteresowanie, jakie już obecnie zlot budzi w IV. okręgu, każe się spodziewać, że dzień 8. lipca będzie obchodzony w Przemyślu jako święto narodowe.

O zbrodnię obrazy religii wytoczyła lwowska prokuratorya państwa śledztwo znanemu literacie Andrzejowi Niemojewskiemu, który zbrodni tej dopuścić się miał w odczytanej na wieczorze autorów legendzie p.t. „Suplikacya". Śledztwo prowadzi adjunkt sądowy dr. Hofmokl, który przesłuchiwał Niemojewskiego, jak i komisarza policyi, który na owym wieczorze był reprezentantem władzy rządowej.

Wystawa targowo-hodowlana bydła rogatego i nierogacizny odbędzie się staraniem Komitetu c. k. gal. Tow. gospod. we Lwowie w dniach od 5. do 8. maja b. r. Wezmą w niej udział hodowcy bydła i trzody chlewnej z całego obszaru działalności Tow- gospod. a więc ze wschodniej i środkowej Galicyi. Reprezentowane będą wśród bydła przeważnie rasy: Simentalska i Oldenburska, a z nierogacizny Yorkshiry, które to rasy Komitet Towarzystwa od szeregu lat w kraju rozszerza.

Wynik rozpraw głównych przeprowadzonych na I. kadencyi sądów przysięgłych w Samborze. 1) Józef i Tymko Czapowscy i Adolf Frycyk z Drohobycza osk. o zbrodnię rabunku z §. 190. u. k. i przekroczenie z §. 460. u. k. skazani: pierwszy na 10. lat, drugi na 6. lat a trzeci na 8. lat ciężk. więź., obostrzonego postem co miesiąca i ciemnicą przez dobę, każdego 1. września. 2) Stefan Komarnicki Drozd z Komarnik, oskarz. o zbrodnię podpalenia, skazany na 3. lata ciężk. więz. 3) Abraham Zuckerberg z Borysławia, oskarz. o zbrodnię ciężkiego uszkodzenia ciała, sądzony będzie na II. kadencyi sądu przysięgłych. 4) Adam i Wiktorya Góralikowie z Borysławia osk. o zbrodnię kradzieży na poczcie w Rudkach, uwolnieni. 5) Matrona Radwańska z Kropiwnika oskarzona o zbrodnię podpalenia i oszczerstwo zasądzona za podpalenie na 5. lat ciężk. więz. 6) Jurko Burdio z Czajkowic (pow. Rudki) oskarz. o zbrodnię oszustwa i kradzieży skazany na 1½ roczne ciężk. więz. 7) Franciszek Frazik z Powtórni w Samborze, osk. o zbrodnię morderstwa, uznany winnym zbrodni oszustwa zasądzony na 1 roczne ciężk. więz. i 8) Hryńko Hymon osk. o zbrodnię kradzieży w cerkwi w Popielach, (pow. Drohobycz) zasądzony na 5. lat ciężk. więzienia.

Przed tutejszym trybunałem karnym rozpocząć się miał jutro, dnia 2. b. m. bardzo ciekawy proces o wymuszenie, jednakże wskutek prośby wniesionej przez oskarzonych o przeprowadzenie rozprawy w innym sądzie, wyznaczenie terminu i miejsca procesu nastąpi później przez wyższy sąd krajowy któremu tę prośbę przedłożono. Oskarzonymi są: dr. Michał Zaderecki adwokat ze Lwowa, Maksymilian Jaworski i Józef Wolny, nafciarze, wreszcie M. Hirschhaut, kupiec ze Stryja. Akt oskarzenia posądza wyżej wymienionych o popełnienie licznych zbrodni oszczerstwa i wymuszenia na osobie milionera drohobyckiego p. Kornhabera. Według aktu oskarzenia, inicyatorem tych niezwykłych operacyi finansowych miał być dr. Zaderecki, który z innymi oskarzonymi związać się miał w rodzaj spółki. Obrony obwinionych podjęli się p. p. dr. H. Liebermann z Przemyśla, prof. dr. J. Rosenblatt i dr. Z. Marek z Krakowa. Rozprawa potrwać ma kilka dni.

Esperanto. Zarząd stowarzyszenia, „Esperanto" we Lwowie ogłasza publicznie, że statut tego towarzystwa został już przedłożony namiestnictwu do zatwierdzenia. Język międzynarodowy „Esperanto", którego twórcą jest rodak nasz, dr. Zamenhof z Warszawy, jest zupełnie odmienny od „Volapüku", składa się z pierwiastków romańskich, germańskich i słowiańskich, w brzmieniu swem podobny jest do włoskiego i tak łatwy, że całą gramatykę i słownictwo przyswoić sobie można w kilku dniach. Celem zapoznania publiczności z tym językiem, mającym już za granicą ogromne zastępy zwolenników, gotowi są założyciele stowarzyszenia wygłaszać na żądanie odczyty informacyjne w stowarzyszeniach i zakładach naukowych a nawet prowadzić bezpłatne kursa nauki tego języka. Zgłoszenia (kartką kor.) adresować należy do redakcyi „Przemysłowca" we Lwowie, ul. Akademicka l. 26.

Zniżenie ceny ekstraktn tytoniu. Na podstawie §. 5. rozporządzenia o sprzedaży ekstraktu tytoniowego w granicach państwa z 29. grudnia 1905. l. 92207. dz. r. p. l. 1. z r. 1904. zmienione zostało rozporządzenie z 13. lutego 1904. l. 10910. dz. r. p. l. 19. z r. 1904. w następujący sposób: „Za puszkę blaszaną zawierającą netto 1. kg. ekstraktu zniża się cenę dla trafikantów na 1. kor. 40. h., a dla innych odbiorców na 1. kor. 60. h., zaś za puszkę o 5. kg. dla trafikantów na 5. kor. 40. h,, dla odbiorców zaś innych na 6. koron. Ceny te wchodzą w życie z dniem 1. marca 1906. Dla towarzystw rolniczych upoważnionych do sprzedaży tego ekstraktu na podstawie rozporządzenia z 29. grudnia 1905. wydawane będą puszki blaszane zawierające 20. kg. ekstraktu po cenie 21. koron. Trafikantom, jakoteż innym uprzywilejowanym odbiorcom ogranicza się sprzedaż ekstraktu tylko do prawa poboru puszek po 1. i po 5. kg.

Od Wydziału kraj. Towarzystwa chowu drobiu i królików we Lwowie (Filia w Samborze). W sprawie jednania członków i warunków przyjęcia. Członkowie płacą rocznie wkładkę 6. Kor. i jednorazowo wpisowe 1. Kor: Włościanie i nauczyciele płacą rocznie wkładkę 3. korony i wpisowe jednorazowo 1. koronę. Towarzystwo nadaje swoim członkom bez żadnej osobnej opłaty rasowy drób. króliki i gołębie w miarę zgłoszeń i miarę funduszów.

Nadto każdy z członków otrzymuje organ Towarzystwa, miesięcznik. „Hodowcę drobiu"

Podziękowanie.

W. P. Jan Lepiankiewicz złożył na moje ręce z okazyi otwarcia apteki 100. koron na rzecz ubogich miasta Sambora, bez różnicy wyznania. Za ten hojny dar składam szlachetnemu Ofiarodawcy imieniem gminy serdeczne podziękowanie. — Sambor dnia 26. marca 1906. *Dr. Steuermann,* burmistrz.

ZAPISKI BIBLIOGRAFICZNE.

Nasze pokarmy jako środek leczniczy. Przerobiła z niemieckiego O. L. Nakładem wydawnictwa „Przewodnika Zdrowia" (Czarnowski, Berlin N. 58. Weissenburgerstr. 27) Cena 25. fen. — 30. hal. — 15. kop.

Rozprawkę samą poprzedza krótko, lecz zrozumiale napisana rzecz, dająca dostateczny pogląd na zasady, na jakich się odbywa odżywianie. W następującem zaś podane są porządkowo pokarmy, odpowiadające osobliwie w tej lub owej chorobie. Przytem nie ograniczono się tylko do wyliczenia pokarmów, spożywanych na obiad, ale pamiętano i o śniadaniach, jakoteż o podwieczorku i wieczerzy.

Książeczka ta, mogąca również nosić tytuł „Kucharz chorych" lub t. p. jest prawie dla każdego niezbędną. Bo zachorować łatwo każdy może, a jak ważnem jest wtedy zapobiedz nowej chorobie, zepsuciu żołądka przez niestosowne odżywianie się!

Nr. 3. (Na marzec) „*Przewodnika Zdrowia*" (Czarnowski, Berlin, Weissenburgerstr. 27) wyszedł i za-

wiera: Abecadłowy spis chorób z podaniem odpowiednich środków roślinnych. — Mieszanki herbatne na różne cierpienia. — Składniki niektórych stosunkowo drogich środków tajemnych, zachwalanych w inseratach dziennikarskich. — Przestrogi i rady. — Rozmaitości. — Piśmiennictwo. — W dodatku; O krzyczącej niedorzeczności i strasznej szkodliwości szczepienia ospy.

ODEZWA.

do P.T. Zarządów Kółek rolniczych samborskiego powiatu.

Na mocy §. 18. lit. h. statutu Towarzystwa wzywamy P.T. Zarządy Kółek rolniczych tut. powiatu do przedłożenia w terminie do 20. kwietnia b. r. sprawozdań z czynności i rachunków za r. 1905., które będą podstawą do sporządzenia sprawozdania mającego się przedłożyć Zarządowi głównemu.

W Samborze, dnia 29. marca 1906.

Zarząd powiatowy
Towarzystwa „Kółek rolniczych“ w Samborze.

Tomasz Ujejski prezes. — *Stan. Borkowski* sekretarz.

OKÓLNIK

Komitetu c. k. galic. Tow. gosp. we Lwowie do Rad Oddziałów.

L. 959.

Komitet c. k. gal. Tow. gospod. mając zamiar rozszerzyć prowadzoną od lat wielu akcyę w kierunku rolniczych doświadczeń polowych pragnie zebrać adresy wszystkich postępowszych gospodarzy małorolnych, by módz zaprosić ich do czynnego współudziału w całej tej akcyi.

W tym też celu zwraca się Komitet do Sz. Rady z uprzejmą prośbą o zebranie i podanie do naszej wiadomości adresów odnośnych rolników w obrębie jej działalności zamieszkałych.

Pożądanymi prócz tego byłyby adresy tych ziemian (właścicieli większych posiadłości), którzy tamże mają ustaloną opinię postępowych rolników, którzy zatem rozumiejąc doniosłe znaczenie doświadczeń polowych dla postępów rolnictwa krajowego, chcieliby się do ich rozpowszechnienia przyczynić.

Lwów, dnia 8. marca 1906.

St. Brykczyński, prezes. — *Skrochowski*, sekretarz.

Rada Oddziału c. k. gal. Tow. gospod. w Samborze przyjmować będzie ustne lub pisemne oświadczenia co do podjęcia się utrzymywania stacyi doświadczeń polowych także i ze strony tych P. T. Rolników, którzy nie są jeszcze dotychczas członkami Towarzystwa gospodarskiego. Zgłoszenia te nadsyłać należy na ręce sekretarza Oddziału samborskiego w Samborze o ile możności jak najrychlej.

P. T. 3

Zarząd dzierżawy propinacyi W SAMBORZE

Zawiadamia niniejszem, że począwszy od dnia dzisiejszego, dla **Szanownej Publiczności zamiejscowej i okolicznej**, sprzedawanem będzie we własnym zarządzie i pod własną kontrolą — **piwo flaszkowe** browaru parowego Busk, J. Exc. Kazimierza hr. Badeniego, nie odstępujące co do jakości i smaku nawet droższym piwom zamiejscowym. a mianowicie:

1 flaszka piwa marcowego 16 hal.
1 flaszka piwa exportowego 18 hal.
1 flaszka piwa „bok“ 26 hal.

Kaucya za flaszkę 12 hal., kaucya za paczkę przy zamówieniach większych 2 kor. — również podaje niniejszem do wiadomości Szanownej Publiczności, że za jakość piwa, podanego P. T. Publiczności przez tut. szynkarzy, a mianowicie we flasakach **ze szklannemi białemi korkami, nie odpowiada a ręczy,** li tylko za dobroć i jakość piwa **we flaszkach korkiem i etykietą Zarządu opatrzonych.** — W razie zapotrzebowania, raczy Szanowna Publiczność żądać bezwarunkowo piwa w oryginalnych flaszkack i odnośną etykietą zaopatrzonych.

Zarząd dzierżawy propinacyi m. Sambora.

Inseraty Tow. gospodarskiego.

Świeże nawozy sztuczne.

Dla członków Oddziału c. k. gal. Tow. gospod. po cenach nabycia:

Mączkę kostną (2. azotu, 12. kw. fosf.) po **12** koron za 100 kg.

Superfosfat z czystych kości (1/2—16) po **10** kor. 50. h. za 100 kg.

dostarcza Sekretaryat Oddziału c. k. gal. Tow. gospod. **Sambor, Blich I, I.**

PEWNE

nasiona jarzyn i kwiatów

dla członków Oddziału c. k. gal. Tow. gospod. z okręgu Sambor-Stary Sambor-Turka dostarczać będzie Rada Oddziału po cenie nabycia od 1. kwietnia 1906. w biurze sekretaryatu Oddziału. 1. paczka 10. h.)

Z drukarni Schwarza i Trojana w Samborze.